

[Niels Westerby.]

vil sælge til andre end lejerne, hvis lejerne ønsker at overtage ejendommen. Jeg tror, det ville stille lejerne bedre, give dem større muligheder for i højere grad at gennemføre princippet om selvejerlejligheder, hvis man gennemførte en sådan slags forkøbsretsordning. Der kan godt være et vist hensyn at tage til husejere, der særlig ønsker at afhænde deres ejendom til deres børn eller børnebørn eller andre, der har arveret til den. Gennemfører man en ordning om forkøbsret, tror jeg nok, man må begrænse den sådan, at den gennembrydes, hvis ejeren vil sælge til personer, der har arveret efter ham, sådan som arvelovgivningens er udformet i øjeblikket.

Jeg vil altså gerne anmode om, at man i det udvalg, der vil blive nedsat, vil drøfte spørgsmålet om at gennemføre en forkøbsret, samtidig med at man udvider adgangen til at etablere selvejerlejligheder i højere grad, end tilfældet er efter det lovforslag, som den højtærede boligminister har fremsat.

Til sidst synes jeg også, jeg vil bemærke, at der var en vis rimelighed i, at man i udvalget drøftede at give ejerlejligheder et andet navn. En lejlighed er noget, man lejer, det er noget, man bor i og lejer, og så betaler man en vis leje til gengæld herfor. En ejer, det er én, der ejer noget. Man kan ikke eje noget og være lejer på samme tid, og til en vis grad virker ordet ejerlejligheder som noget selvmodsigende, de to ord står ikke særlig godt til hinanden, og man burde i høj grad overveje at finde et andet udtryk. Man har f. eks. ordet parcelhuse, og man kunne muligvis forsvare at kalde en sådan lejlighed for en parcelbolig. Ganske vist knytter man gerne til begrebet parcel en fornemmelse af, at der hører noget jord til, men der er jo en antydning af det berettigede i at benytte ordet derigennem, at sådan en parcelbolig vil få sit eget blad i realkreditsystemet i tingbogen.

Jeg anbefaler altså gennemførelse af lovforslaget i den udvidede skikkelse og håber, at udvalget vil tage hensyn til mine bemærkninger.

Boligministeren (Kaj Andresen): Må jeg takke for en saglig behandling af det foreliggende lovforslag og takke dem, der har

givet tilslutning til lovforslaget i dets princip om indførelse af ejerlejligheder. Jeg forstår jo, at stort set er der ingen uenighed om lovforslaget som sådant ud over § 10 om omfanget af ejerlejlighedsordningen.

Jeg har nogle bemærkninger. Det ærede medlem hr. Ib Thyregod siger, at lovforslaget ved sin begrænsning får for ringe betydning. Jeg synes nu ikke, det er nogen helt ringe betydning, hvis den store interesse, som man mener er til stede omkring dette spørgsmål, kunne konstateres gennem sin virkning på nybyggeriet og dermed gennem udvidelse af boligsektoren.

Det ærede medlem hr. Thestrup mener, at med det udbredte ønske, der er overalt i landet om en lov om ejerlejligheder, ville det være helt forkert at nægte at gennemføre den i sit fulde omfang. Nu er det vel ikke altid sådan, at et udbredt ønske behøver at være overensstemmende med, hvad der er samfundsmæssig rimeligt. Vi arbejder med en række andre problemer i forbindelse med boligspørgsmålene, og jeg er ikke sikker på, at der er et udbredt ønske om alt det, man arbejder med inden for normaliseringen af boligmarkedet.

Det ærede medlem fru Else-Merete Ross hævder, at det er vanskeligt at se, hvorfor det skulle være vanskeligere at afsætte ejerlejligheder under et senere normalt lejemarked end parcelhuse. Det vanskelige ligger jo ganske enkelt i, at ejerlejligheder i modsætning til parcelhuse er samlet i etageboliger og let vil kunne opføres i måske ikke særlig attraktive kvarterer eller i kvarterer, der i hvert fald om nogle år ikke er det, og at man derfor ikke har den samme sikkerhed for, at de vil være lette at afsætte til sin tid. Det vil vel så også gælde for prisen på boligmarkedet i fremtiden, at man mere vil sammenligne med, hvad lejligheden koster, end hvad parcelhuset koster.

Det ærede medlem spurgte, hvordan det var ordnet, hvor gamle huse restaureres og overgår til ejendomsforhold. Jeg må sige, at jeg ikke kender de enkelte sager. Min fornemmelse om de sager, der er aktuelle, er ganske enkelt den, at de enkelte ejendomme sælges; men jeg skal ikke udtale mig om det nu — vi kan oplyse om det i udvalget senere. Det er dog mit indtryk,